

Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 juni 2012 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Barcelona — Spanien) — Banco Español de Crédito, SA mot Joaquín Calderón Camino

(Mål C-618/10) ⁽¹⁾

(Direktiv 93/13/EEG — Konsumentavtal — Oskäliga villkor om dröjsmålsränta — Förfarande för betalningsföreläggande — Den nationella domstolens behörighet)

(2012/C 227/06)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Banco Español de Crédito, SA

Motpart: Joaquín Calderón Camino

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Audiencia Provincial de Barcelona — Tolkning av artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29), artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 149, s. 22), artiklarna 5, 6.2, 7 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, s. 66) och artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG av den 23 april 2009 om förbuds-föreläggande för att skydda konsumenternas intressen (kodifierad version) (EUT L 110, s. 30) — Konsumentkreditavtal — Tillämplig räntesats vid betalningsdröjsmål — Oskäliga villkor — Förfarande för betalningsföreläggande — Den nationella domstolens behörighet

Domslut

1. Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att det utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet, enligt vilken den domstol hos vilken det ansökts om betalningsföreläggande inte ex officio kan bedöma — vare sig in limine litis eller i något annat skede i förfarandet och trots att den har tillgång till alla rättsliga och faktiska omständigheter som är nödvändiga i detta hänseende — huruvida ett villkor om dröjsmålsränta som intagits i ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument är oskäligt, såvida konsumenten inte har bestritt betalningsföreläggandet.

2. Artikel 6.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som artikel 83 i kungligt lagstiftningsdecret 1/2007 om omarbetning av den allmänna lagen om skydd för konsumenter och användare och andra kompletterande lagar (Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias) av den 16 november 2007, enligt vilken en nationell domstol, när den ogiltigförklarar ett oskäligt villkor i ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument, kan utfylla avtalet genom att ändra innehållet i detta villkor.

⁽¹⁾ EUT C 95, 26.3.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 juni 2012 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — Auto 24 SARL mot Jaguar Land Rover France SAS

(Mål C-158/11) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Artikel 101 FEUF — Motorfordonssektorn — Förordning (EG) nr 1400/2002 — Gruppundantag — Selektivt distributionssystem — Begreppet "särskilda kriterier" med avseende på ett kvantitativt selektivt distributionssystem — Vägran att bevilja auktorisation som återförsäljare av nya fordon — Avsaknad av klart angivna, objektiva, proportionerliga och icke-diskriminerande kvantitativa urvalskriterier)

(2012/C 227/07)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Auto 24 SARL

Motpart: Jaguar Land Rover France SAS

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation — Tolkning av artikel 1.1 f i kommissionens förordning (EG) nr 1400/2002 av den 31 juli 2002 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden inom motorfordonssektorn (EUT L 203, s. 30) — Selektivt distributionssystem — Vägran att bevilja auktorisation som återförsäljare av nya fordon av märket Land Rover — Begreppet "särskilda kriterier" med avseende på ett kvantitativt selektivt distributionssystem — Avsaknad av klart angivna, objektiva, proportionerliga och icke-diskriminerande kvantitativa urvalskriterier

Domslut

Orden "särskilda kriterier" i artikel 1.1 f i kommissionens förordning (EG) nr 1400/2002 av den 31 juli 2002 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden inom motorfordonssektorn ska, när det gäller ett kvantitativt selektivt distributionssystem i den mening som avses i förordningen, tolkas på så sätt att de avser kriterier vars exakta innehåll kan kontrolleras. För att omfattas av det undantag som föreskrivs i förordningen är det inte nödvändigt att ett sådant system grundar sig på kriterier som är objektivt motiverade och som tillämpas enhetligt och utan åtskillnad på alla som ansöker om auktorisation.

(¹) EUT C 179, 18.6.2011.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 juni 2012 (begäran om förhandsavgörande från College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederländerna) — G. Brouwer mot Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Mål C-355/11) (¹)

(Direktiv 91/629/EEG — Lägsta djurskyddskrav för kalvar — Förordning (EG) nr 1782/2003 — Gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken — Nationell lagstiftning genom vilken direktiv 91/629/EEG har genomförts i vilken det föreskrivs att direktivets verksamhetskrav även är tillämpliga på kalvar som en jordbrukare håller instängda på en mjölkproducerande gård)

(2012/C 227/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: G. Brouwer

Motpart: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Saken

Begäran om förhandsavgörande — College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Tolkningen av rådets direktiv 91/629/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar (EGT L 340, s. 28; svensk specialutgåva, område 3, volym 39, s. 198) och av artiklarna 4 och 6 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG)

nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1) — Nationell lagstiftning genom vilken direktivet har genomförts i vilken det föreskrivs att verksamhetskraven inte bara är tillämpliga på kalvar som hålls instängda för uppfödning och gödning utan också på kalvar som en jordbrukare håller instängda på en mjölkproducerande gård

Domslut

Rådets direktiv 91/629/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003, ska tolkas så, att villkoret i artikel 4 i detta direktiv, nämligen att villkoren för uppfödning av kalvar ska överensstämma med de allmänna bestämmelserna i bilagan till nämnda direktiv, däribland punkt 8 i bilagan, där det föreskrivs ett undantagslöst förbud mot att tjundra kalvar, var tillämpligt på kalvar som en jordbrukare håller instängda på en mjölkproducerande gård

(¹) EUT C 282, 24.9.2011.

Överklagande ingett den 19 september 2011 av Smanor SA av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 15 juli 2011 i mål T-185/11, Smanor SA mot Europeiska kommissionen, Europeiska ombudsmannen

(Mål C-474/11 P)

(2012/C 227/09)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Smanor SA (ombud: J.P. Ekeu, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Europeiska ombudsmannen

Genom beslut av den 1 mars 2012 avslog domstolen (åttonde avdelningen) överklagandet och beslutade att Smanor ska bära sina egna rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 5 mars 2012 av Enviro Tech Europe Ltd av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 december 2011 i mål T-291/04, Enviro Tech Europe Ltd och Enviro Tech International, Inc mot Europeiska kommissionen

(Mål C-118/12 P)

(2012/C 227/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Enviro Tech Europe Ltd (ombud: C. Mereu och K. Van Maldegem, avocats)